

Kolmapäev, 25. veebruar 1976
Nr. 46
(7957)
XXIX aastakäik
Hind 2 kop.

Edasi

EKP Tartu Linnakomitee, EKP Tartu
Rajoonikomitee, Tartu Linna Tööraha
Saadikute Nõukogu ja Tartu Rajooni
Tööraha Saadikute Nõukogu häälekandja

NLKP XXV KONGRESS

MOSKVA (TASS). 24. veebruaril avati Kremli Kongresside Palees pidulikult Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXV kongress.

Kell 10 hommikul võtsid kongressi delegaadid ja külalised tormiliste kestvate kiiduavaldustega vastu NLKP Keskkomitee peasekretäri seltsimees L. I. BREZNEVIT ning Keskkomitee Poliitbüroo liikmeid seltsimehi J. V. ANDROPOVIT, A. A. GRETSKOT, V. V. GRISINIT, A. A. GROMOKOT, A. P. KIRILENKOT, A. N. KOS-SOGINIT, F. D. KULAKOVI, D. A. KUNAJEVIT, K. T. MAZUROVI, A. J. PEL-SET, N. V. PODGORNIOI, D. S. POL-JANSKIT, M. A. SUSLOVIT ja V. V. STSERBITSKIT.

Koos NLKP Keskkomitee Poliitbüroo liikmetega asusid presiidiumi loozidesse NLKP Keskkomitee kutsel kongressile saabunud välisdelegatsioonide juhid.

Saalis viibijate poole pöördudes ütles Leonid Iljitš Brežnev:

«Seltsimehed delegaadid! Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXV kongressile on valitud 4998 delegaati. Mõjuvatel põhjustel puudub kongressilt 15 delegaati.

Keskkomitee ülesandel kuulutan Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXV kongressi avatuks.»

Saalis kõlalisid tormilised kestvad kiiduavaldused.

Edasi rääkis sm. L. I. Brežnev sellest, et delegaadidel tuleb valida kongressi juhtivad organid — presiidium, sekretariaat ning redaktsiooni- ja mandaatkomisjon. Ettepanekud selles küsimuses on kongressile esitanud vabariikide, kraide ja oblastite parteiorganisatsioonide delegatsioonide esindajate nõukogu.

Delegaadid valisid ühel häälel kongressi 120-liikmelise presiidiumi.

Ühel häälel valiti kongressi sekretariaat ning redaktsiooni- ja mandaatkomisjon.

Seejärel võttis sõna NLKP Keskkomitee Poliitbüroo liige, Keskkomitee sekretär seltsimees M. A. Suslov.

Kongressi delegaatide ja kõigi Nõukogude kommunistide nimel tervitas ta südamlikult kongressile saabunud 103 kommunistlike, töölis-, rahvuslik-demokraatlike ja sotsialistlike parteide delegatsiooni 96 riigist, samuti nende rahvuslik-demokraatlike parteide ja organisatsioonide delegatsioone, kellela NLKP-l on sõbralikud sidemed.

Seejärel kinnitati NLKP XXV kongressi järgmine päevakord:

1. NLKP Keskkomitee aruanne ning partei järjekordsed ülesanded sise- ja välispoliitika valdkonnas — NLKP Keskkomitee peasekretäri sm. L. I. Brežnevi ettekandne;

2. NLKP Keskrevisjonikomisjoni aruanne — keskrevisjonikomisjoni esimehe sm. G. F. Sizovi ettekandne;

3. NSV Liidu rahvamajanduse arendamise põhisuund aastaks 1976–1980 — NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimehe sm. A. N. Kossogini ettekandne;

4. Partei keskorganite valimised.

Ettekandega «NLKP Keskkomitee aruanne ning partei järjekordsed ülesanded sise- ja välispoliitika valdkonnas» esines NLKP Keskkomitee peasekretär seltsimees L. I. Brežnev.

Kongressi delegaadid ja külalised tervitasid Leonid Iljitš Brežnevit püsti seistes tormiliste kestva ovatsiooniga.

Seltsimees L. I. Brežnevi ettekannet kuulati tohutu tähelepanuga ja katkestati korduvalt tormiliste kestvate kiiduavaldustega.

25. veebruaril NLKP XXV kongress jätkub.

Ettekandega «NLKP Keskkomitee aruanne ning partei järjekordsed ülesanded sise- ja välispoliitika valdkonnas» esines eile kongressil NLKP Keskkomitee peasekretär seltsimees Leonid Iljitš Brežnev

Meie kodumaa võimsus on kasvanud. Niihasti materiaalselt kui ka vaimsest on hakanud nõukogude inimesed rikkamalt elama. See on meie jaoks kahtlemata kõige tähtsam.

Veelgi tugevamaks on muutunud nõukogude ühiskonna moraalne ja poliitiline ühtsus ning kõigi meie maa rahvaste vennalik sõprus. Edasi on arenenud meie sotsialistlik demokraatia ning saanud täisverolisemaks ja mitmekülgsemaks kogu ühiskondlik elu. Suurenenud on nõukogude inimeste aktiivsus töös, tootmise juhtimisel ning ühiskonna- ja riigiasjade lahendamisel. Mis aga valmistab veel rohkem rahva energia, kuidas kasvavad tema loovad jõud.

Välispoliitika valdkonnas esitas XXIV kongress rahuprogrammi, mille peamine mõte seisnes selles, et ülemaailmse sotsialismi võimsusele, monoliitsusele ja aktiivsusele ning tema üha tihenevale liidule kõigi progressiivsete ja rahuaruastavate jõududega tuginedes saavutada pööre rahvusvaheliste suhete arengus. Pöörle külmalt sõjalt erineva ühiskonnakorraga riikide rahulikule koeksisteerimisele. Pöörle plahvatusohtlikult pinevusest pingelõuvennusele ja normaalsele vastastikkü kasulikele koostööle. Me oleme kinni pidanud suure Lenini juhendist, kes nõudis: võimalikult palju otsuseid ja samme, mis viiksid tõesti rahu poole, kui mitte rääkida sõjaohutude täielikust kõrvaldamisest.

Sellel, mida õnnestus mainitud suhtes saavutada viimase viie aasta jooksul, on toepoo-

lest püsiv väärtus. Tehtud on kõik võimalik selleks, et tagada tingimused rahulikuks ülesehitustööks meie maal ja vennalikes sotsialismimaades ning rahu ja julgeolek kõigile rahvastele. Nõukogudemaal välispoliitika on pälvinud paljumiiljoniliste rahvahulkade lugupidamise ja toetuse kogu maailmas. Seda poliitikat me jätkame kahekordse energiaga, taotledes sõja- ja agressiooniõudude ohjeldamist, ülemaailmse rahu kindlustamist ning rahvaste vabaduse, sõltumatus ja sotsiaalse progressi õiguse tagamist.

Seega, seltsimehed, oleme viis aastat tagasi vastuvõetud otsuseid ellu viies palju saavutanud. Kuidas meil see õnnestus? Siin pole mingit saladust. Asi on selles, et me liigume järjekindlalt, kongressist kongressini suure eesmärgi poole — kommunistliku ühiskonna ülesehitamisele. Ja mida lähemal see eesmärk on, seda suurem on rahvahulkade energia. Võitluses XXIV kongressi otsuste ellurakendamise eest kasvab ja tugevneb ka meie partei ise. Võitlusvõimelemaks muutusid tema organisatsioonid ning aktiivsemaks ja algatusvõimelisemaks kommunistid. Meie rahvas mõistis sügavalt partei poliitikat ja toetas seda tervelt, kogu südamest. Teie, meie tegevusega, lõikate ja üldrahvaliku ulatuse võitlus sotsialistliku võitlusega. Selle tulemusena muutus veelgi kindlammaks partei ja rahva ühtsus ning loodi tingimused, et eelseisvat viisaastakut tähistaksid uued saavutused kõigis sfäärides.

(Leonid Iljitš Brežnevi ettekandest.)

TERVITUSED NLKP XXV KONGRESSILE

NLKP XXV kongressile saabub hulgaliselt tervitusi, õnnitlusi ja tööraporteid partei-, nõukogude, ametiühingu- ja majandusorganisatsioonide, tööstusettevõtete, ehituste, kolhooside ja sovhooside kollektiividelt,

Nõukogude armee ja sõjalaevastiku sõjameestelt, teadus- ja õppeasutustelt, loominguiliste ja ühiskondlike organisatsioonide kollektiividelt, kommunistidelt, noortelt ja noortelt ning pal-

judelt meie kodumaa töötajalt. Kongressi presiidium pidas vajalikuks anda välja neist tervitustest koosneva eribülletääni. (TASS)

MAAILM VAATAB JA KUULAB MOSKVAT

24. veebruaril oli sadadel miljonitel inimestel võimalus jälgida suursündmust Nõukogudemaal elus — Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXV kongressi avamist. Sel päeval andis Keskrevisjoniootselekanide Kremli Kongresside Paleest. Ettekandega «NLKP Keskkomitee aruanne ning partei järjekordsed ülesanded sise- ja välispoliitika valdkonnas» esines NLKP Keskkomitee peasekretär selt-

simess L. I. Brežnev, keda tervitati kestva ovatsiooniga. Nõukogude Liidu Siberi, Kesk-Aasia ning Kaug-Ida ja Põhja piirkondade elanikele toimus translatsioon ka programmi «Vostok» ja kosmosesüsteemi «Orbita» kaudu. «Intervisjoni» süsteem võimaldas kongressi avamist ja tööd näha Bulgaaria, Ungari, Saksa DV, Kuuba, Mongoolia, Poola, Rumeenia, Tšehhoslovakkia ja Jugoslaavia kodanikel. «Euro-

visioni» vahendusel transleerisid Moskvat Lääne-Euroopa riikide televisioonikompaniid. Saateid kongressilt kandis üle kõik Nõukogude Liidu raadiojaamad.

NLKP XXV kongress on kujunenud rahvusvahelise elu tähtsaimaks sündmuseks ja on kõitnud kogu maailma üldsuse tähelepanu. Ohtul andis Keskrevisjoniootselekanide kongressi esimesest tootpeavast. (TASS)

Esimest korda üleliiduline tunnustus

Meie kalakombinaadi töötlemused läinud aasta IV kvartalis töid üleliidulises võistluses esmakordselt esikohale. Reedel anti lipp üle Eesti NSV Kalamajandusvalitsuse juhataja Hans Kaal tahendas, et Eesti kalakombinaadid asutati 30 aastat tagasi. Üleliidulise punalipu on varem võitnud Pärnu ja Kingissepa kalakombinaadid.

Direktori kabinetis seisab rajooni partei- ja täitevkomitee punalipp — kalakombinaat oli III ja IV kvartalis A-grupis rajooni parim. Aktusel tervitas rajooni parteikomitee esimees sekretär Leonhard Puksa töökat kollektiivi.

Päevakohase intervjuu andis direktor Märt Salo. Kuidas täideti viisaastaku ja IV kvartali ülesanded?

«Kombinaat täitis viisaastatulesande 13. oktoobril, üle plaani valmis toodangut ühe

miljoni rubla eest. IV kvartali realiseerimisplaani täitsime 108,3% — kogutoodanguplaani ületasime 11%.

Ka üheksanda viisaastaku esimesel aastal töö laabub. Kohustusega täita NLKP XXV kongressi auks 75% kvartaliplaanist tulime toime.

Milline on toodete noomenklatuur? Kes tarbivad teie tooteid?

«Suurema osa toodangust moodustavad kalakonservid — õilis, tomatid, õlilisandiga. Konservide on 15 nimetust. Kõige nõutavam on kvaliteedimärgiga väikesoomkala tomatikastmes, odav ja maitsev. Kvaliteedimärgi taotleme sardiinile tomatid. Nomenklatuuris on ka jahutatud kala, suitsukala ja pooltoodet. Viimaste

sortimenti tänavu laiendame. Põhiosa töötlemisele minevast kalast on mere- ja ookeanikala.

Kaugel kevadki enam on ja taas algab püügihooaeg Peipsil. Prognoosid?

«Kevadel peaks tinti rohkem tulema. Tindist teeme konserve, osa kuivatame. Aga püük käib ka talvel. Peipsil on jää 50–70 cm paksune, kalurid pääsevad kõikjale. Tänavu oleme saanud 130 t suurt soomkala, rohkesti on latikad.

Läinud aastal laienes kombinadi profiil: lisandus kalakasvatust. Kui kaugel on tiikide rajamine?

«Emajõe ääres Rekul on meile eraldatud maa-ala. Läinud aastal kaevasime omal jõul 12 ha tiike, nendes talvutub 6 tonni karpkala, sellel aastal peame neid realiseeri-

ma 3 tonni. Rekule on veetud elektriliini, jätkub ka mehhanisme. Ehitatakse suurkaev — jahedat vett on vaja vikerforelli marja inkubeerimiseks. Rekule tuleb veel granuleeritud kalasööda tehas. Seal saab ära kasutada kalajäätmeid. Tehas hakkab söödaga varustama ka teisi kalamajandeid. Seadmed saame Tšehhoslovakiast ja Saksa DV-st.

Läinud nädalal tulid Tartusse Moskvast asuva instituudi «Gidroröbprojekt» esindajad töökoostööks vajalikke andmeid täpsustama.

Majandi tiikide suuruseks kujuneb 750 ha peegelpinda, ette on nähtud kasvatada aastast 750 tonni turkula.

Mullu laskisime veekogudesse angerjamaime. Neid tuleb ka tänavu, sobiv järv on välja valitud.

Kalamajandusvalitsus kavatses anda meile majandamiseks Norra allikad, seal hakkame kasvatama vikerforelli.

GUNNAR KULDVERE

● Oma tehases ● Oma tehases ●

Plastmasstoodete katsetehas suurendas mõeldud viisaastaku tootmise mahtu 62,3%, töövõiljakus kasvas 54,5%. NLKP XXV kongressi auks lubas kollektiiv realiseerida mõeldud aasta lõpuks 200 000 rubla eest tooteid üle plaani, töövõiljakus ülesannet kohustuti ületama 2,4%. Tuldi toime: 250 000 rubla eest realiseeriti tooteid üle plaani, 3,7% plaanist rohkem tõsteti töövõiljakust. Kohaliku tööstuse ministeeriumi käitise sotsialistlikus võistluses pälvisi IV kvartali eest esikoht, samuti Tartu linna B-grupi käitise hulgas.

Jaauarist realiseeriti tooteid üle plaani 16 000 rubla eest.

Töövõistluses on eestvedajateks olnud kommunistid.

EVI NURME töötab pressil, on töötanud juba 24 aastat. Üheksandal viisaastakul, mille ta lõpetas täie aega varem, sai ta teenelise tööstustöötaja aunimetuse ja medali «Töövapruse eest».

NLKP XXV kongressi eel anti Evi Nurmele õigus ise oma toodangut kontrollida. See tähendab, et nüüdsest tohib tema käte alt tulla ainult kvaliteetseid kamme. Ta annab üle juba pakitud toodangu, seeläbi vähenes mitme inimese töö.

Evi Nurme on loomult aktiivne. Aastaid on ta laulnud «Kandlest». Ta on stažikas sanitaarsalklane (selle käitise sanitaarsalklased on endale üle linna nime teinud). Kui midagi on tarvis organiseerida, siis võib parteibüroo tema peale kindel olla.

FRIEDRICH JÖGI on tselluloidikammitse tehase lihviija. Sellel vabrikul kõige raskemal tööl — käed on aina märja liiva sees — on ta töötanud 17 aastat. Kutsealal on ta ikka esimeste hulgas. Üheksanda viisaastaku täitis ta arvestuste järgi juba neljandal aastal.

Friedrich Jögi on innukas ratsionaliseerija. Mullu rakendati kaks tema ettepanekut. Viisaastaku jooksul parandati toodangu kvaliteeti ja täiustati ohutustehnikat tervelt kaheteistkümne tema nuputatud ratsionaliseerimisetpaneku abil. Praegu on tehhis katsetamisel suurem kollektiivne tehnoloogiatäiustus, millest lähemalt veel rääkida ei taheta. Kui aga kõik korda läheb, siis on loota vabrikule märkimisväärselt säästu.

F. Jögi on käitise parteibüroo liige, tema juhtida on parteilise kontrolli komisjon, kes hoolitseb kvaliteedi parandamise eest.

(Järg 2. lk.)

Rändlipp jääb Tartu teejaoskonda

Edu eest sotsialistlikus võistluses läinud aasta IV kvartalis andis NSV Liidu Teedeministeerium Eesti Raudteekonnale rändlipu ja esimese preemia.

Oluline osa edust kuulub Tartu teejaoskonnale. Balti raudtee teejaoskondade sotsialistlikus võistluses tuli Tartu jaoskonna kollektiiv teiseks, Eesti Raudteekonnas aga saavutati järjekordne esikoht koos rändpunalipuga. Seega oli Tartu teejaoskond läinud aastal pidevalt lipuhoidja.

Peale teede kapitalaalse remondi (tõsteti rongide liiklemiskiirust Tapa — Tartu lõigul) tehti 32 kilomeetri ulatuses keskmist remonti ning 35 kilomeetrit nn. tasteremonti. Hea organiseerimine, ettevõtmist ja hoolikust tagasid edu. Juba läinud aasta detsembris näitas teemööduvagun jaoskonnale head hinnan, käesoleva aasta jaauarist aga veelgi kõrgemat — 23 palli, mis on parim juba mõeldud viisaastaku algusest arvates.

Parimad piirkonnad on

Antsla, Võru, Jõgeva, Orava, kes teemisteid E. Pettai, E. Leotoots, H. Kalda ja E. Tuul organiseerisid brigadide tööd selliselt, et raudtee seisukord püsis väga hea hinde piires. Vaheldumisi hea ja väga hea oli tee Valga ja Lepasaare piirkonnas (teemisteid E. Ilves ja K. Aganits). Pärast kapitalremonti saavutas ka Tabivere piirkond (teemisteid K. Riibak) väga hea hinde.

5. veebruaril alanud liiklusohutuse kuu Balti raudteel aktiveeris liiklusohutuse ühiskondlikke inspektoreid ja töötajaid täpsemalt täitma eeskirju, tõstma tööde kvaliteeti ja levitama eesrindlaste kogemusi. Töötajate tehniliste teadmiste süvendamise ja eesrindlaste kogemuste propageerimise eest kannab hooli teejaoskonna vaneminsener M. Laas.

GEORG NOPASSON

TULEB VEELGI ULATUSLIKUMALT ARENDADA ÜLDRAHVALIKKU SOTSIALISTLIKKU VOISTLUST KÕRGETE TÖÖNÄITAJATE SAAVUTAMISEKS JA RAHVAMAJANDUSPLAANIDE TÄITMISEKS NING TEHA KÕIK SELLEKS, ET KÜMNES VIISAASTAK KUJUNEKS EFEKTIVSUSE JA KVALITEEDI VIISAASTAKUKS RAHYA HEAOLU EDASISE TÕUSU NIMEL.

NLKP Keskkomitee projektist partei XXV kongressile «NSV Liidu rahvamajanduse arendamise põhisunad aastail 1976—1980».

Oma tehases

2.

Kubanimaal

VAMBOLA VIKTOR juhib I tsehi, kus töö on raske ja tervistkahjustav. Seal valmistatud telluloidkammid on aga nõutud kaup üle Liidu. Vambola Viktor tuli tsehi 20 aastat tagasi, pärast armeeteenistust. Õppis lühijaks. Töö kõrvalt lõpetas keskkooli. Tsehijuhatajana valdab ta täielikult ka tööliste ametioskusi. Seda enam, et paraku pole telluloidkammi tootmise tehnoloogiat nende aastate jooksul kuigi palju muutunud. Üht-teist on siiski suutnud ära teha ratsionaliseerijad, eeskätt V. Viktor ise. Mullu näiteks saadi uute pesemisharjade kasutuselevõtu ja lihvimisvahendite täiustamise läbi abimaterjalide kokkuvõtteid. Ka on hõlbatud tööd.

NLKP XXV kongressi auks anti kvaliteedimärkide kamm 23000 rubla eest. Kongressi eel võitis iga töötaja isiklikud kohustused.

Vambola Viktor juhib kuendat aastat kaitses parteibürood. Tänu organisatsiooni struktuuri täiustamisele on parteilise juhtumise selle aja jooksul märkimisväärselt tugevnenud.

Kõik need 20 aastat on ta laulnud käitse sega-kooris «Kannel».

FELIKS KÜNNAPUU on instrumentistsehhis lükkseppade brigadir, üks neid, kellest kõige rohkem on olnud toodangu kvaliteet. Survevalvormeide valmistamine nõuab ülimalt täpsust, sest tootele jääb ju vormi iga kriipsuke ja täpik. Plastmasskammi kvaliteet on hea. F. Künnapuu, kellel on rohkem kui 22 aasta töökogemus, leiab, et käitise kõik kammid oleksid väärt kvaliteedimärki. Selles mõttes, et nad on hästi tehtud. Kuid suurima tunnustuse taotlemisel on tootjad ise ülinõudlikud.

F. Künnapuu on käitise tublimaid ratsionaliseerijaid. Üheksanda viisaastaku 972 uuendusettepaneku hulgas, mis andsid kokku 514 200 rubla säästu, on kuus temalt (sääst 4500 rubla). Mullu näiteks rakendati kilejätmete purustaja, varem tehti seda tööd käsitsi.

Feliks Künnapuu tööle on tunnustuseks medal «Töövapruse eest». Ka parteigrupiorganisatorina on ta hästi toimekas.

VIIRVE KUUSEOKS
KALJO RAUA fotod

Remondist ja muust, mis masinatesse puutub

Läinud aasta lõpus ja tänasvuse alguses on mehanisatorid tubliski töötanud, et traktoreid ja põllutööriistu tavali- sest varem korda saada. Kongressi avapäevaks oli Tartu rajooni majanduse 94 protsenti traktoritest remonditud. Üks protsent jäi loodetust vähe- maks.

Aru, külvikuid, kartulipa- nemismasinad ja kultivaato- reid on korras üle 80 prot- sendi. Märtsikuu kümnendaks päevaks tahetakse kõik mulla- harimis- ja külviristid jõe- sada.

Kavandatud hoopis nigela-

mini läks kombinide remont. Praeguseks on 324-st 207 kor- da tehtud, 75 protsenti asemel veidi üle 60 protsendi.

Põllumajandusvalitsuse pea- insener Ants Maide: «Majand- dite mehi ei saa süüdistada, sest meie rajoonis on ainult 18 niisugust töökoda, kuhu kombinid sisse mahuvad.

Ühel hiljutisel peainseneride nõupidamisel arutati remondi kulgu mitmest seisukohast. Nagu ikka, kurdeti tagavara- osade vähesuse üle, kuid samas tuli tunnistada, et remont on varem aastatega võrreldes paremini läinud. Jutt läks ka sellele, et rajoonikoondise ka- ubaasi ja majandite side on vilets. Telefoniga on raske üksteist kätte saada, kuid mil- legipärast ei taha paljud ma- jandid raadiotelefoni kasutada.

Hea side on eriti oluline hooajatoodele. Lähed midagi katki, saab kähku kaubabaa- sist vajaliku tagavaraosa tel- lida. Sellel teemal on palju räägitud. Üks mees andis head nõu: «Hakake kaubabaa- si tul- nud defitsiitset materjale ainult raadio teel pakkuma, küll siis igatüki hoolitseb selle eest, et aparatuurid tööta-ksid ja keegi ka nende juures oleks.»

Kurdti selle üle, et mehed, kes kaubabaa- si vahetuspunk- tist remonditud agregate tel- livad, ei tea nende marki. Ta- hetakse näiteks «Belarussi» mootorit, aga millist just, seda ei osata öelda. «Belarussil» on vähemalt viit marki mooto- reid.

Kaubabaa- sist viiakse vajalik agregaat kohale ja vana võe- takse kohe kaasa. Sageli juh- tub, et majandis pole rikki läinud agregaat õigeks ajaks maha monteeritud. Sellisel ju- hul peab kaubabaa- si auto mitu tundi niisama ootama ja naa- bermajandisse jääb sellel päe- val kaup viimata. Neis asjus on rohkem täpsust vaja.

Prof. KARL KURM

Kurdti selle üle, et mehed, kes kaubabaa- si vahetuspunk- tist remonditud agregate tel- livad, ei tea nende marki. Ta- hetakse näiteks «Belarussi» mootorit, aga millist just, seda ei osata öelda. «Belarussil» on vähemalt viit marki mooto- reid.

Kaubabaa- sist viiakse vajalik agregaat kohale ja vana võe- takse kohe kaasa. Sageli juh- tub, et majandis pole rikki läinud agregaat õigeks ajaks maha monteeritud. Sellisel ju- hul peab kaubabaa- si auto mitu tundi niisama ootama ja naa- bermajandisse jääb sellel päe- val kaup viimata. Neis asjus on rohkem täpsust vaja.

ANDRES LILL

Milligipärast ei anna seal tun- da isegi põllutööde hooajali- sus.

«Kui aega on, lähen küla- nõukogusse,» ütleb Liidia Randvere. «Räägin, mida meil pakkuda on, pärin soove.»

Kalureid huvitab, kas «Edu» hakkab vilte tallutama. Tahetakse pake villaseid sokke (neid praegu ei koota). Ka ei võeta praegu veel maa- elanikele raadioid ja televi- siooreid parandada. «Televi- sio- ri- ja raadiotöökoja juhtkond pole selle vastu hull tund- nud,» teab Liidia Randvere.

Ruumid kipuvad kitsaks jääma. Sellepärast ei saa ava- da juuksuritöökoja.

Tellimuste vastuvõtu taas seisavad ka villakotid — lao- ruum on hirmus väike. Ruu- mid on väga külmad, ukse- praadid paistavad lausa läbi. Kuidas ta küll suudab terve päeva töötada toas, kus pak- sudes kasukates kilendiki külma pärast jalalt jalale hüppavad?

«Olen harjunud. Ja tööd on palju.»

Tellimuste vastuvõtja lähed jälle laoruumi, et kellelegi kampsunit või džempriti vali- da. Mehikoormasse sõidetakse lähedastest küladest. Põlvast ja isegi Pihkva oblastist — siin saab asjad kiiresti ja hästi joonde.

Külanõukogu esinaine Hilda Tennson nõustus, et teenin- duspaviljonile on tarvis pare- maid ruume, et paviljoni peaks ka laiendada ja teenus- te arvu suurendama. Kuid... piirkonnas on kahe kolhoosi — «Pepsi Kaluri» ja «Rah- vaste Sõpruse» rahvast. Loo- detavasti jõuavad nende juha- tused ruumide muretmises kokkuleppele.

MARGARITA ROSENFELD

LIIDIA RANDVERE

Keegi ei lahku siit tühjade kätega

Veel paar aastat tagasi vaele, kas maarahva teenin- damiseks sobib paremini teenin- duspunkt või -buss. Nüüd on lõplikult otsustatud punkti kasuks. Viimane teenindus- buss sõitis Tartu rajoonis 1975. aasta sügisel.

Teeninduspunkti kasuks räägib eelkõige lähedus teenin- datavatele. Ka on teenin- duse kvaliteet parem. Majan- dite juhid saavad aru, et tee- nindamine kohapeal säästab töötajate aega ja energiat: linna käimiseks kulub ju terve päev. Mitmel pool eral- dati (või ehitati) teenindus- paviljonidele ruumid. Praegu on rajoonis viisteist paviljoni.

Palju on olnud tellimuste vas- tuvõtjast. Ta peab tundma teenusliike, oskama nõu anda ja teenuseid pakkuda. «Kui soovite tutvuda ühe tubli vas- tuvõtjaga, siis sõitke Mehikoormasse,» öeldi Tartu elu- kondliku teenindamise osa- konnas.

Tee on inimtühi ja vaikne, väljas võimutseb pakane. Me- hikoorma teeninduspunkt aga on rahvast tulvil. «Tahaksin po- jale suusakampsunit num- ber 46,» esitab vanem naine tellimuste vastuvõtjale oma soovi. «Võlla tõi kaasa.»

kõike lahkelt, annab nõu ja aitab valida.

«Mulle meeldib see kollane kampsun, aga kardan, et pole paras,» arutleb üks klient- dest.

«Võtke koju kaasa, proovige selga, kui ei sobi, siis tooge tagasi,» lubab Liidia Rand- vere.

«Teil jääb 100 grammi villa puudu, tooge järg- mine kord ära. Ei saa ju tühjade kä- tega koju minna.» lausub ta teisele.

Keegi ei lahku siit ilma pakita. Mehikoorma teenin- duspaviljonis on kõiki teenin- duskombinaadi «Edu» tooteid.

Kampsunitele, džempriitele ja vil- lastele kleitidele lisaks vaibad, lina- kud, linad, nahk- esemed, näiteks rahakotid. Siit saab osta naiste- saapaid ja mees- tesusse, sügis- ja suvekingi ning palju muud.

Liidia Randvere peab teenindus- kombinaadiga si- det telefoni teel, annab tellimused kiiresti edasi. Pea- le «Edu» vahen- dab Mehikoorma teeninduspunkti ehitusteenindus- valitsuse teenuseid. Paviljonis on väl- jas reklaamplakat. Liidia Randvere

Esmaspäeva lõunane post tõi Ilmatsallu ümbriku, milles oli NSV Liidu Ülemnõukogu Presi- diumi seadlus Eesti NSV Tartu rajooni NSV Liidu 50. aastapäeva nimelise näidis- sohoosi autasustamisest Töö- punalipu ordeniga.

Esimesena õnnitlesid sov- hoosirahvast ühise telegram- miga EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ülemnõukogu Presidium ja Eesti NSV Ministrite Nõu- kogu.

Tööpere kogunemisel ütlesid tänusõnu lükksepp Georg Reemets, osakonnajuhataja Toivo Talango ja direktor Heino Parik.

Tartu näidissohoosi direk- toril Heino Parikul on diplom (nr. 04012) ja auruha, mis kinnitab ta NSV Liidu 1975. aasta riikliku preemia laureaadiks.

Selle kõrval on Heino Parik Eesti NSV teeneline agronom, põllumajandusteaduse kandi- daat ja muudugi — nagu juba öeldud — on ta kuulsa sohoos- si direktor.

Niisugused tiitlid võivad ara- külalisele veel aremaks teha. Mul seda hirmu ei ole, tunnen Heino Parikut ajast, kui tal neid au- ja ametinimesid veel ühtegi ei olnud. Hirmu ei ole seepärast, et Heino Parik ei ole uhkeks läinud, ta on endiseks jäänud. Selliseks, nagu ta oli töö ajal, kui me Väinärvel väh- lili käisime, Vägeva lähedal külaküüsis ööb magasime ja

Kubani Põllumajanduse In- stituudis õpib 6000 stationaar- set ja 5000 mittestationaarset üliõpilast. Välismaalaste tea- duskonnas on esindajaid kõi- gist maailmajagudest.

Ajasin juttu ka oma otsese kolleegi dr. A. Pankratoviaga. Kubani instituudi õppejõud annavad nõu kral veisekasva- tuse probleemides. Nende soovitusel on majandites üla- tuslikult kasutusel piimatüüpi lehmade tarbimine liha- töugu pullidega, mis suuren- dab lihatootangut.

Prof. KARL KURM

HEINO PARIK

MEIL ON UUDIST

Ülelinnaline

pidulik armeeaastapäeva koos- olek peeti esmaspäeva õhtul Puistee tänava klubis. Peo- sõnad ütles linna parteikomi- tee II sekretär Viktor Zujev.

Esinesid linna ettevõtete taldejad.

ILMAR HOLLO

Veteranidele uued passid

Elva Kultuurimajas kõneles armeeaastapäeva puhul linna täi- tevkomitee parteialorganisat- siooni sekretär Leo Kapp.

Millitsajakoondade ülem Väi- no Kurg teatas, et sõjavetera- nidele on otsustatud esmajär- jekorras kätte anda uued pas- sid. Sedapuhku said uue passi Lenini ordeni kandja Heinrich Reisenbuck, kahe Isamaasõja ordeni kavaler Johannes Paul- mann, endised rindeohvitserid Erich Katal, Peeter Katala, Edgar Kostabi, Arnold Laas- maa, Vassili Maltsev, Leon-

olev antoni KÜLAJUTUD

25.

külmi sardelle söime (vähe- ke meil ei olnudki).

Heino Parik on vaikne mees. Ütleb, et kui ta Leningradis aspirantuuri oli, pannud ta suuremat õppimispeavadel akna vooditeki kinni. Et lin- napaade ja -müra ei segaks. Nüüd olevat ta õppinud ka kõ- vemat häält tegema. Siis, kui hing väga täis minevat. Ja seda juhtuvat aastast kord või kaks. Kuidas häältestmine välja kukub? Alguks kukku- nud väga halvasti välja, nüüd, arwab tema, hakkab justkui kukkuma.

Heino Parik ei ole jutumees. Peab vist täpsustama — ta ei ole jutukas mees. Ma ei tea, kas see on hea või halb iselo- muomadus. Heino Parik ise pi- sut kannatab oma jutupuudu- se all. Sellepärast, et ta tahaks vahel sõnadesse rohkem panna, kui tema kões sinna mahub.

Ma ei julge öelda — nagu direktor ees, nii... Kuid tõi see, Tartu sohoosi juhtimine küib kuidagi väga paikselt ja vähesel jutuga, di- rektori asetäitja Andres Reita- lu on rahuliku hääle ja olemi- sega, peagronoom Eino Härn on rahuliku hääle ja olemise- ga, peameliorator Vilmar Kraak — kõiki naganii üles ei loe. Ma olen seda vaikust ja jutuvähesust alati imestanud, mispeale Heino Parik viimati lausub:

«Sulle paistab, et meil vist tööd ei tehti.»

Nii ma ei arva. Inimesena, kes on käinud paljudes majan- dikes ja kes on näinud, kuidas siin või seal töid korraldatakse, arvan — ka see väike ta- sakaalukus võiks olla teistele eeskujuks, võib-olla tuleksid

siis ka teistel ennemini kätte Tartu sohoosile sarnanevad tööd tagajärjed.

Võin eksida, kuid arvan, et just see väike tasakaalukus võib olla ühe tõe kujundajaks. Nimelt arwab Heino Parik, et Tartu sohoosi igasuguse edu põhjalauks on tööpere ühte- kuuluvus. Kuidas selle ühte- kuuluvuse jouda, jääb kõr- vateisele ainult aimatavaks, sest ka direktor ise ei oska oma suurt mõtet pikkadesse sõnadesse valada. Küllap on selle ühtekuuluvuse loomis- le kaasa aidanud sohoosi ligi sajaliikmeline (98) parteiorga- nisatsioon, sest kommunist Heino Parik ütleb:

«Kommunistid peavad ole- ma eeskujuks.»

Ma ei hakka direktori käest küsima, kes on need kommu- nistid, kes on teistele eesku- juks teistest rohkem, sest seda peab küsimatagi teadma iga televiisorivaataja, iga radio- kuulaja, iga lehelugeja, neist on palju juttu olnud — Vaike Nutt ja Rosalie Kirjanen. Nad mõlemad on sotsialistliku töö kangeldes. Kahte sotsialisti- ku tööd kangeldes ei ole ühelgi teisel Tartu rajooni majandil.

Ka küsimata kinnitab Heino Parik:

«Nutt ja Kirjanen on teis- test paremad, ei taha küll ke- dagi sobata, kuid nii see on — just need mõlemad hästi eeskujuks. Tublisid on meil palju...»

Tubli — see on Heino Par- ku lemmiksõna. Tublid on Karl Käik, Albert Voik, Vik- tor Petrov, Väike Hõrak, Vol- demar Laane, Jaan Laane. Ka need (võiksin mitmeid lisada) loeb ajakirjanik ette ütlema- taks, sest need nimed on Eesti põllumajanduses kõigile tea- tud ja tuntud.

Heino Parik: «Meil on sellest hea, et töö- liste põhituumik on tubli. Juh- tud seal ka üks või kaks lood- rit hulgas oleks, nad ei saa teiste hulgas elada, neile haka- takse viltu vaatama, nad pea- vad kas ennast parandama või ära minema.»

Kommunist Jaan Laane, tuntud traktorist:

«Mina küll lähen mõnele noorele traktoristile ütlema, kui ta midagi pahasti teeb või tegemata jätab. Opetama peab ikka, kui endal kogemust roh- kem, ja küsima peab, kui en- dal mõistusest puudus peos.»

Põllumajandusvalitsuse pea- agronom Johann Ruus, mees, kes heina- ja lõikusajal tihti majandeid pidi ringi sõidab:

«Pagan võtaks, Tartu omad alati väljas, mujal pühaderah- hu.»

Võib-olla polnud Johann Ruus tol õhtul käinud Lenini- nimelises sohoosis, võib-olla veel mõnel pool. Selge on — tundub, nagu oleksid Tartu sohoosi traktoristid ja looma- kasvatajad paremad oma mu- jal töötavaist ametivendadest, ja tõi see, et heas majandis ei saagi olla töö poolest kehva- kes. Paljud traktoristid (vä- hem headest majanditest) on öelnud:

«Mis Tartu sohoosis viga tööd teha, seal tööl igal hommi- kul õigel ajal varnast võtta, meil oota keskmikuni, kuidas sa niimoodi eesrindla- seks saadki saada...»

Siit võime välja lugeda õige töökorralduse tähtsuse. Ja usutavasti võib siinkohal väik- selt vihjata juba jutuks olnud väikele tasakaalukusele.

tused, aukirjad ja preemiad. Vaadati erilafilme. Meelela- hutust pakkus meesansam- bel ja estraadiorkester.

JAAK KASK

«Maantee kutsu»

Linna kutsenõuandla tra- ditsioonilise klubiüritusele «Elukutsesalk — raskeim eks- am» kogunesid «Varia» kino- saali sedapuhku üldharidus- koolide õpilased, kes tunnevad huvi autoajanduse vastu.

Noortele olid külla tulnud Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteed Ministriumi pressikeskuse insener M. Kan- gur, Tartu autoremontidehase kaadriõppeinsener S. Mets ja koondise «Tartu Au- toveo» peainseneri asetäitja V. Kull. Kuuldi palju huvita- vat autode remondist ja eks- pluatatsioonist, autojuhi töö iselähestusest.

Vaadati teemakohaseid fil- me ja näitende. Eluvõtt tekitas H. Mändsa- re korraldatud liikluskvikto- riini. Viktoriini parimad olid I, V ja X keskkooli võistkon- nad. Kõiki viktoriini võitjaid ja nupukamaid lahendajaid saalist autasustati.

H. Mändsaar tutvustas ka autotranspordi tööstust. AVO ALLA, kutsenõuandla juhataja

Elva maaparandajate kollektiivleping

Möödunud reedel sõlmiti EPT Elva osakonnas uus kol- lektiivleping. Rohkem summa- sid eraldati sotsialistliku võist- luse edendamiseks. Kolmandat aastat võisteldakse EPT Põlt- samaa ja Nuia osakondadega ning Jõgeva rajoonikoondise- ga. Tuult tiibadesse on saanud taldejad, kes harjutavad kü- lakapelli, rahvapilli, estra- di- ja meesansambli. Suvel korraldatakse taldejatele ja sportlastele preemiaekskursi- oon Karpaadistesse.

Mulluse sotsialistliku võist- luse võitjatele anti üle tunnis-

V. KONDAKOV

Maja, kus lapsi on rohkem kui täiskasvanuid

Pealtnäha on see maja nagu majad ikka. Ei ole ta teistest Veliko Tarnovo suurpaneel-elamutest parem ega halvem. Ometi on just see maja ammus aega sotsioloogide, ajaloolaste ja ilmselt kogu Bulgaaria üldsuse tähelepanu keskpunktis. Selles majas elab palju rohkem lapsi kui täiskasvanuid.

Bulgaarlased on vanasõna «Pole midagi magusamat ega kibedamat lastest». Selle ütluse hindavad kõige paremini lasterikkad emad. Tänapäeval võtab ühiskond emade muredest üha enam osa. Viimastel aastatel on Bulgaarias rakendatud abinõusid ja privileege, millega püütakse lasterikkade perekondadele luua võimalikult soodsad elutingimused.

Ent kõik ei sõitu siiski riigist. Võtame näiteks avalik arvamuse. Mõnes kohas muudetakse «koduste lasteade» üle. Veliko Tarnovos on lasterikkade emade osaks au ja hoolitsus. Nagu linnarõukogu saadikutelgi on ka nendel õigus kasutada linnatranspordit tasuta. Aastas saavad nad 25

prilpiletit kinno ja 10 teatrisse. Lasterikkade ema võib sõltuvalt naha koosteleku pretsedimisi või tema pilti kohalikust ajalehest.

Kui ehitajad viie aasta eest järjekordest elumaja valmis said, langetasid linnarõukogu saadikud üksmeelse otsuse: anda see lasterikkadele perekondadele.

Nüüd, viis aastat hiljem, võivad ajakirjanikud ja sotsioloogid esimesi kokkuvõtteid teha. Kõnealuses majas on tegemist ühte kollektiiviga, olemine kahe kollektiiviga: laste ja täiskasvanute kollektiiviga. Selle maja täiskasvanud elanikke iseloomustab eelkõige vastastikune abivalmidus. Siin antakse naabritele hea meeleaga nõu ja laenu. Naabritel minnakse, kui vaja, küsimis soola või toite lapsele väikeseks jäänud kleiti.

Tarnovlaste algatus võib paljudele tunduda tühi. Ometi pole see nii. Veedavad lapsed suurema osa päevast mitte koolis, vaid kodus, õues. Neil on vaja kogu aeg silm peal hoida. Veliko Tarnovo katse näitab, et niisuguse

lastekollektiivi võtab täiskasvanute kollektiivilt üle eelkõige head küljed: abivalmidus, ühtekuuluvustunde. Perekondades kehtib nii-öelda loomulik kord: vanemad lapsed hoiavad ja kasvatavad nooremaid, kusjuures nad võtavad oma kohustusi väga tõsiselt ja vastutustundega.

Teine iselärasus majas on erakordselt tõukas. Suurem osa emadest käib tööl. Soovis tööl käia ilmnevad paljud tegurid, mida leiame ja stotkade mõtta ei saagi: näiteks vajadus mõneks ajaks ühe-külgete koduste askestude juurest emale pääseda, püüdis mitte irduda töökollektiivist. Kõige tähtsam on aga — nagu bulgaarlased ütlevad — eneseväärlik. Sellepärast käivad emad tööl, õpivad, võtavad osa ühiskondlikust elust. Paljud pereemad on Isamaa rinde algorganisatsioonide aktiivsed ja tegelevad kogu elamukvartali lastega. Lugupidavalt räägitakse siin meditsiini-õde Violeta Gorgovast, kes käib igal aastal välismaal omavalmistatud rahvuslike vaipade näitusega. Bulgaaria rahvakunstnike festivali-

deit on ta toonud kaks medali.

Ajapudust siin majas ei tuntu. Perekond ise annab emale vabu tunde. Näiteks teeb mees ära pooled päevased majapidamistööd, laste osaks jääb tulla veerand. Kohustus on omavahel ära jagatud kõikides perekondades. Eespool toodud peaks piisama, et tunnistada eksperiment õnnestunuks, seda nii lasterikkade perekonna kui ka ühiskonna seisukohalt. Kõnealuse maja kogemused kinnitavad veenvalt: lasterikkade perekond on erilise elukorraldusega rakuke, mis vajab ka erilist lähenemist.

Paraku on siiski omad probleemid. Täpne on, et majas pole lasterikkade perekonda dele kohandatud. Seega on eadepidat tarvis projekteerida spetsiaalsed korterid, kus oleks avar köök, palju panipaiku ja kõrvalruume.

Praegu on tükikas lapsi aeda või sõime viia — kõik need asutused on majast kaugel. Järelikult tuleb lasteade ja -sõim ehitada silmasmasse, maja külje alla.

Ekspertimendi käigus keris suur hulk sõmsaalseid, pedagoogilisi jms. probleeme. Nendest me siin rääkima ei hakka, see oleks omaette teema. Maja, kus lapsi on rohkem kui täiskasvanuid, tõstatab küsimusi ja aitab ise neile vastust leida. Ekspertimendit jätkub.

Ajaloohest «Komsomolskaja Pravda» EDGAR VARJU

esines Angoolas kolonel Cullani nime all. Tegelikult oli ta endine sõdur, teeninud mitu aastat langevarjuriina Põhja-Iirimaal. Jaanuaris 1972 võeti ta Belfasti lähedal toimepandud röövimiskatse pärast vahil alla ja mõisteti viieks aastaks vangil. Kuid juba 1974. aasta algul oli ta jälle vabaduses. Palgasõdurite teist ninameest tuntakse kui Püssi-Charliet, kes surus oma karabiini lühikeseks lõigatud toru alluva meelekohale ja ähvardas ta kohapeal maha lasta. (Nagu rääkis palgasõdur Terence White, «hoidisid Cullan ja tema kaks ohvitseri sõrme kogu aeg päästikul ning suurema osa ajast lõbustasid end kohalike elanike tulistamisega»). Just Cullan ja tema käsilased on vastutavad ka 14 palgasõdurit tapmise eest. Need mehed keeldusid minemast lahingusse, sest olid Angoola Rahvavabriigi armee võimsust juba näinud ja seda kartma õppinud.

Just viimati kirjeldatud juhtum kõitis ka inglise parlamendi tähelepanu. Peaminister Wilson mõistis hukka «kriminaalse minevikuga väikeselid», kes inimesi värvates teenivad head raha. Briti ajakirjandus avaldab tagasilöödud palgasõdurite intervjuusid ja haledes nendes ametivendi, keda on õnnetus tabanud. Kuid mitte ükski neist ajalehetest ei mõistnud kedagi hukka, kui kõne all oli angoolaste tapmine. See-eest tõusis koletu kära, kui asi puutus brilllastesse. Nõnda jäi parlamentis ja ka ajakirjanduses vastamata iseenest keelele kerkiv küsimus: kust pärineb raha, mille eest ostetakse kahuriliha?

Ajaloohest «Izvestija» EDGAR VARJU

USA. Ligi kaks tuhat Bostoni rassisti suundus kooli juurde, kus õpetatakse nii valgete kui ka neegrite lapsi. Tulnukaid võitis vastu politsei. Puhkes kähklus, mis kestis ligi kaks tundi. Rassistid olid sunnitud koolimaja juurest taanduma.

UPI/TASS

HEARILANE

JURI PROKOPENKO

SOOVUNELM

Peainsener heitis pilgu kohalolijale ja küsis: «Kas vabatahtlikke on?»

Ma tõstsin käe. «Lõpuks ometi!» ohkas peainsener kergendatult ja kutsus mind oma kabinetti. «Kas mõistate, kui vastutusrikas ülesanne see on?» küsis ta.

«Just nii!» vastasin sõdurliku reipusega.

«Pidage silmas, elementaarse ettevaatamatus — ning laboratooriumikorpust põleb maatas!» hoiatas ta...

Laboratooriumikorpust põles maani maha. Viimase laastuni. Kustutama tulnud tuletoorjuse nentisid kurbusega, et sellises olukorras oleks olnud isegi uusimad tuletoorjehendid jõuetud.

«Ma ju hoiatasin», noomis peainsener. «Oleks pidanud olema ettevaatlikum!»

«Olen veel noor!» Parandan ennasti õigustasin.

Järgmine ülesanne oli lihtsam. Mulle tehti ülesandeks juhtida ekspeditsiooni.

Ekspeditsioon kestis kuu aega, kuid selle tulemusi arutati pool aastat. Mitmesugused komisjonid, hinnatud tehtud

igast küljest, kirjutasid tapvaid akte ja kurbid järeldused. Mulle heideti ette andetust ja abitust. Ma olin süüdi ebamajanduslikkuses ja lühinägelikkuses. Ekspeditsiooni töö tunnistati ebarahuldavaks, meie finantsaruanne figureeris konverentsidel ja sümposiumidel kui häbitu raharaiskamise näide.

Peainsener, nähes mind koridoris, lipsas mõnda kabinetit. Kui aga läksin tema kabinetti, lendas ta sealt välguna välja, tuues etteekäändeks kiire asjaajamise.

Kuid siiski sundisin teda mind ära kuulama. Istusin tema juurde, kui ta parajasti sööklas lõunatas.

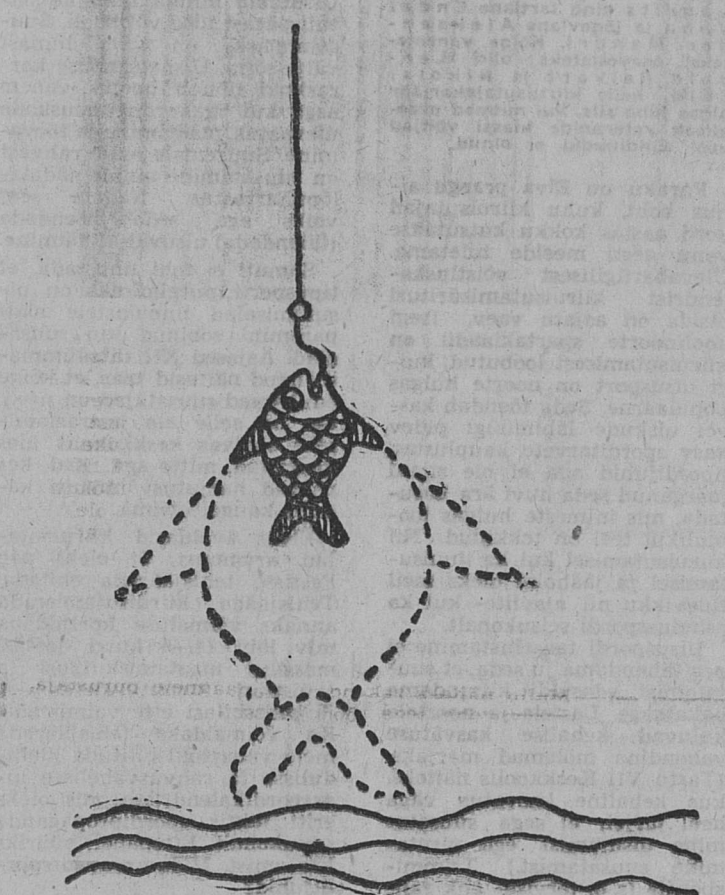
«Mul on hiilgav idee», lausustin.

Nende sõnade juures hakkas peainsener laskatama ja tegi meeleheitliku katse põgeneda laua tagant.

«Mis idee see siis on?» pigistas ta lõpuks endast välja.

Ma rääkisin lühidalt ja selgelt sellest, mille kallal olin ajusid vaevanud tervelt poolteist kvartalit — ideest reorganiseerida vee etteandmine laboratooriumi nr. 4.

«Ainult pidage silmas», lausustin.

Kalamehejutt.

HNES SILLA

RAIVO RAIGNA

HEA SÜDA

Ma ei tea miks, aga inimesed ei usu mind. Kui ütlen, et tegin midagi halvasti, nad veel kuidagi usuvad, kui aga räägin, et olen midagi hästi teinud või et ma polegi eriti paha inimese, siis hakkavad nad südamest naerma. Ükskord, kui nad jälle mu üle kõlvatult kombed naernud olid, muutusin taasaks ja läksin kohvikusse. Tahtsin teha midagi... nõi, meeleletu, midagi sellist, et pärast võiksin jelda: näete, tein seda ja seda; ning kui nad jäl-

le naerma hakkavad, siis lisa-ale ütlelevalt. «Oodake, varsti tuleb millitsast teade.» Nii mõeldes võtsin naabri suitsud ja pistsin oma taskusse. «Vabandage, aga te näinud, kuhu ma oma suitsud panin?» «Ei, teie ei pannud neid kuhugi», vastasin ma kurvalt. «Ei... aga ei tea, kuhu nad kaduda võisid?» päris uudishimulik naaber edasi. «Minu taskusse», vastasin ma veelgi kurvemalt.

sus peainsener hoiatavalt, «kui vesi tungib keldrisse, siis hukkuvad kolossaalsed väärtused...»

...Ma pingutasin jõudu, kuid kraan ei andnud järele. Ma keerasin mutrivõtmega, tagusin haamriga, väänasin tangidega. Asjakult! Tuli kutsuda meie majavalitsuse lukksepp. Selgus, et olin keeranud lihtsalt valele poole.

Avasin kraani viimase võimaluseni, panin ukse rahulikuult lukku ja läksin virgutusvoimlemist tegema.

Väärtused, mille eest hoiatas peainsener, hukkusid lõpupeole. Neid ei jõutud päästa. Kui kogu ettevõtte oli jalule aetud, ulatus vesi esimese korruseneni...

Nüüd, kui keegi teeb peainseneri juuresolekul ettepaneku anda mulle mingi ülesanne, ta kahvatab ja haarab südametega.

«Ainult mitte talle! Kellele tahes, ainult mitte talle!» hüüatab ta õudustundega.

«Nagunii keerab kõik ümber!» Nii täitskusi mu elu soovunelm: lõpuks ometi jäeti mind rahule...

SANGARLUSE

AJEND

Alati on mulle ette heidetud, et olen egoist. Džentelimeenlikust ega abivalmidusest ei pidavat mul kübetki olemat. Ka meeste omane julgus puudub. Olgu teie iseloomuomadustega kuidas on, aga et ma just argpüksidele ei kuulu, seda tõendasin mõni aeg tagasi oma ennastohverdada käitumisega.

Lugu ise oli järgmine. Ohtul poest tulles märkasin, et tühe individuaalelamu aknast vilguvad vastu tulekeelad. Aega suutmata sõõstsin õnnetuskohtale, purustasin akna ning tungisin tuppa. Väljakannatamatu kuumuse ja hingamatu suitsuga võitlesin hakkasin likvideerima tuleket, mille põhjustajaks oli vooluõrku unustatud triikraud.

Kui ma lõpuks tules võitu sain ja väsinuna ning kõrgetatuna puhkama istusin, olin isegi imestunud, kuidas ma sellise julge teoga toime tuln. Mis ajendas mind sangarusele? Sellele küsimusele pole ma seni vastust leidnud.

Minu tuttavad ja naabrid loobuvad, et ajendiks olevat asjaolu, et tuli oli tahtis täinud minu enda individuaalelamu.

«Vabandage, jumala pärast, vabandage! Ega ma teid solvata tahtnud! Mul tuli selline mõte, et äkki...»

«Ei, minge nüüd ikka! Polnud see sugugi äkki — aeglaselt, päris rahulikult võtsin ma teie suitsud ja pistsin oma taskusse...» «Üskuge mind — elus pole inimest solvanud, ja nüüd selline lugu... Ei, te peate mu vabanduse vastu võtma. Te peate mulle andestama...»

Ta käis mulle nii kaua peale, et ma lõpuks enam ei suutnud ja — kujutlege! — andestasin. Aga seda, et ta mind ei usu, ma andestada ei suud! REINO HINT

TULI JA VESI

HERMAN SERGO

«Kas siis sügispoole suvet tüürimeheks ei ka pandud, nagu lubati? Sul ju ligisõidu paberid taskus, üks kursus Tartuski läbi tehtud.»

«Kus sellega! Käraja mehed nüüd teisi... Omad sugulased ja tutavad ees. Ole õnnelik, kui madruseksi peetakse, Mõtle sinu algul, et ehk annab sellest palgapiskustki midagi kõrvale panna, aga söök läks kallimaks, kui ette maadit, siis veel ühel reisiril unustasin oma püüpea-ülikonna lahtiselt kappi, sellele kulutas tormiga vastu hüüeldamata laustu seinad. Hõõrudes augud sisse, tuli uus osta... Ja nüüd, isa, on mul taskus täpselt viiskümmend marka. Võta vastu või viska välja.»

«Pole meist siin veel leiva, kartuli ja silgu puudust, aga muud... Noh, jõuluks soolame sea tünni... Kõllap talve üle ajame, Lehm ka ikka tilgub — ise tead, kuidas kodu-»

«Ega sa, taat, rahadega aidata saa, et Tartusse...?» «Ei, poeg, seda jõudu mul ei ole. Pärnusse saatsin leiva-koti järele, sugulaste pool eladis poolmüüdi. Suviti tuupisime süga kahekesi — jätsid korda kaks eksamitega klassikursusegi vahet. Ka tüürimehe teadmiste omandamisel sain sulle abiks olla, aga nüüd... Nii kaugele minu jõud enam ei kiündi. Sa oled ju kursis, kuidas siin... Vald annab koolmeistrile ainult korteri, kütte ja nii palju rahapalka, et sa just nälg ja alasti ei jää. Kogudus väene — talituste eest saad heal juhul kindapääri või vorstirõnga. Juhtub, et mõni jõukam mees naise võtab, lapse ristib või sureb, siis on õpetaja Pärnust ise jaol.»

Noor Jüri tõmbas äratritut sõrmedega läbi heledate juukseahelude. «Ja minul siis jäävadki hariduse otsad sõlme sidumata. Kaks valikut — kas hallparunile sulaseks ja tõngu eluajaga sõnnikuhunnikus nagu Sea-Peet või siis laeval madruseks. Ei, kurat! Parem hakkak panga-röövlis, hobusevargaks või valerahatagijaks! Kas tõesti pole ümas moodust, kuidas saaks nii palju raha, et piisaks

2. paari aasta koolikutudeks, kas seaduse raamides või väljapool neid?»

Isa sulges pliiditukse, võttis katlaakaenalt kulbi ja segas suppi, et põhja ei kõrbeks. Heitis pelgliku pilgu oma keevaleks läinud pojale. Lausus, nagu tunneks ta end teise sassiläinud saatuses süüdlasena: «Küllap mul oleks ehk mõni hea sada alles, kui mitte see surrua... Sa ju mäletad, et siitkandi rahvas alati omad koolnud Heinaste kalmistule viis. Aga nüüd jü see ala tähtlastele. Meil tuli uus rajada. Nende ametimehed kardavad, et meie sinna salapiiritust veame, ja otsisid iga kord kirstu läbi. Mõda-vad, uuriwad ja sehkendavad, mõnikord nõudsid koguni põrnu väljatõstmist. Kava sa siukest kometit välja kan-natad! Siis sõitsin suvel omaenda kulul mitu korda Tal-linna, ajasin asju, kuni uus kalmistu koht ära kinnitati.» «Kas siis kogudus või konsistoriumi kaasa ei aidanud?» «Aitas ainult nii palju, et talgutega saime langi võsast lagedaks ja ladusime kiviala ümber.»

«Ja sina ajasidki asju oma kulu ja kirjadega?»

«Nojah, see oleks ehk lihtsamini läbi läinud, aga sa, Jüri, ju tead, et siinsamas metas on kahe kommunisti haled, keda kaitseliitlased Heinaste kätte said ja Häde-meestele pidid viima, teel aga purjuspi endi lõbuka maha lasksid?»

«Miks ma ei peaks teadma, aga...»

«Mul andis maadelda, et ka nende haud kalmistu pii-ridesse jäid. Ja seda varjatult. Kus sellega! Koolmeis-ter-kõster on ju külla küllal, korraga punastega ühes pun-dis! Praegugi kaitseliitlasele pealik iga kord tormi täis, kui nende puhkepaiga pealt lilled leiab. Küll laskis haakukindad maatas teha, aga miski ei aita. Inimesed ei unusta.»

«Kuule, taat, tule siiski välja, et sa oled üks üle prahi-vana.» naeratas Jüri ja heitis isale tunnustava pilgu.

Kööki kostis välisukse lõksutus.

«Ema ja Leeni tulevad laudast. Varsti saab süüa!» röö-must õpetaja ning ruttas ust avama, et näist oma kae-vult toodud veedämbrite ja pisitütar vasikajoogi kibuga sisse lasta.

2.

Juba tsaar Nikolai ajal porutšikuks saanud ja nüüde vabadusristi kavaler kolonelleitnant Arulaht oli selleks liiga tüline ja larmakas, et valikselt endale hoida mõtteid, mis keelel kipitasid.

«Noh, õelge nüüd ometi, asjaajaja-härra, miks mind sja kutsuti? Mis ühist saab minul olla teie kaubandusminis-teriga? Olen ma tema alluv? Olen ma tema naisele külge kleepinud või tütre ära rõrgutanud? Olen ma talle võlgu? Temalt endalt on mul küll tudengipõlvest saati saada

(Järgneb.)

Kiirusitajatega või kiirusitajateta?

Kuigi XII taliolümpiamängude alles lõppesid, mõeldakse ühilduises spordikomitees juba järgmistele, 1980. aasta Lake Placidi (USA) talimängudele. Esimene olümpiaelne talispordiülevaatus on kavas korraldada 1978. aastal NSV Liidu rahvaste IV talisporditulevõistluseks. Kavas on üheksa ala: Sverdlõvski võistlevad kiirusitajad, murdmaa- ja laske-uusatajad, kahevõistlused ja iluuisutajad; Nižni Tagilis suusahüppajad, Pervouralskis kalgutajad, Bakurjanis mäesuusatajad ning Permis ja Sverdlõvskis juunioride klassi jäähokimängijad.

Kas Eesti NSV koondvõistkond kavatses sõita talisporditulevõistlusele kiirusitajatega või kiirusitajateta? Kui ajalugu meenutada, siis võime nentida, et kiirusitamine on toonud Nõukogude Eesti spordile rohkem kuulsust ja kaalukamaid võite kui ükski teine talispordiala. Ants Antsoni olümpiaauhind, mis on Eesti talispordis kõrgema võistluselise absoluutse meistri tiitel. Sellest hoolimata on kõik sporditulevõistlused meie vabariigis kiirusitamisega kriipsu peale tõmmatud, põhjendades oma otsust väitega, et meil puudub selle ala harrastuseks tingimused.

Tegelikult näibse põlatavat aega ja vaeva, mida ajaraadade valmistamine nõuab. Kliima ja maastiku poolest sobib meie vabariiki uisusportideks isegi paremini kui suusatamiseks. Vähealt pooltes rajoonides ei ole ju üldse korralikku suusamaastikku. Peale selle kummutab suuremat osa Eesti lümpuudust. Luviala võib aga rajada igasse linna ja asulasse. Pealegi püsib luviala pehme talvega pikka aega kasutamiskõlblik. Näiteks viimased neli-viis aastat on uisutamise olnud, eriti linnades, enamikule lastele ja noortele ainus kättesaadav talispordiala.

Kes ei usu, et Eestimaal väga hästi kiirusitamisest harrastada saab, pidanuks sõitma nädalavahetusele Elvasse. Tartu Rajooni Laste ja Noorte Spordikooli staadionimeister Richard Anton on juba kaheksa aastat viis talve järjest Arvi järvele kiirusitamisraja valmistanud. Laupäeval ja pühapäeval peeti seal järjekordsed Elva karikavõistlused, millest võitis osa kokku 41 inimest. Neist enamik moodustasid paraku veele-rii.

Noorteklassis pärjeldi esikoha Elva keskkooli õpilased Erika Salumäe ja Lembit Paks. Viimane on tuntud hea algraturlina kandidaat üliõpilaseks spordiklaadiks Eesti koolinoorte koostises. Naistest saavutas esimese päeva parimad tulemused omaaegne maailmameister Riia linna Lasma Kauniste 500 m 50,5 ja 1500 m 2,45,3).

MATI RUMMI foto

kuld pühapäevaks pidi ta koju tagasi sõitma. Elva karika viis aastaks Tallinna Mai Mängude võitjate võistkonda. Kõrgus mitmevõistluse arvustuses 256,233 punkti (500 m 57,6; 1000 m 2,05,0; 1500 m 3,12,1; 3000 m 7,12,6). Meeste hulgas arenes karika pärast püües võistlus parima Hans Kõnningi, ja elvaselise Gennadi Pekkoneni vahel. Karikavõitja Kõnningi sai 217,216 ja Pekkonen 217,283 punkti. Võitjate ajad: 500 m vastavalt 47,7 (I koht) ja 50,5; 1500 m 2,46,0 ja 2,39,3 (I); 3000 m 5,31,1 (I) ja 5,34,7; 5000 m 9,50,0 ja 9,39,0 (I). Veteraanidest esinesid südikamalt tallinlannad Miilvi Ring ja Siivi Unt. Laurits ning tartlane Endel Vah ja lõevlane Aleksander Mandri. Kõige vanema teks osavõtjateks olid Leo Pold Reivart ja Nikolai Süld, kelle kiirusitajakarjäär algas juba siis, kui mitmed praegused veteraanid klassi võitjad veel sündinudki ei olnud.

Paraku on Elva praegu ainus koht, kuhu kiirusitajad kord aastas kokku kutsutakse vanu aegu meelde tulemata. Ülevaariigilise võistluskaalendrist kiirusitamisest otsida on asjatu vaev. Isegi koolinoorte spordiklaadil on kiirusitamisest loobunud, kuigi uisusport on noorte hulgas populaarne. Seda tõendab kasvõi uiskude läbimüügi pidev kasv sporditarvete kauplustes. Spordijuhid aga ei ole siiani märganud seda huvi ära kasutada, mis inimeste hulgas loomulikult teel on tekkinud. Nii kiirusitamisest kui ka iluuisutamisest ja jäähokile oleks meil tulevikku nii ajavõtte kui ka esindusporti seisukohalt.

Uisusporti taaselustamine ei pea tähendama ju seda, et suusatamist edaspidi kitsendada hakatakse. Lastele ja noortele kuluvad kehalise kasvatus vahendina mõlemad marjaks, (Tartu VII Keskkoolis näiteks, kus kehaline kasvatus väga heal järjel, ei sega suusatamine uisutamist ega uisutamise suusatamist.) Trimmisportis (s.o. tervise- ehk rahvaspordis) ei peaks samuti

kumbki ala kummalegi ette jääma, ka võistluspordis võivad nad teineteist täiendada. Praegu suusasportlased n-ä vastutavad ühilduistel talisporditulevõistluse üksi kogu vabariigi eest. Küllap oleks suusatajatel hoopis kindlam tunne, kui uisutajad neid samuti mõne punkti või isegi medalliga toetaksid.

Ei tohi unustada, et uisutamise ajaviitespordina on linnainimestele palju kergemini kättesaadav kui suusatamine. Uisutamine minna saab ka õhtuti pärast tööd või kooli. Suusatamiseks on vaja linnast välja sõita. Uisuvõistluse korrasid nõuab hoopis vähem aega kui igakordne suuskade ülevaatus, määrimine ja tõrjamine. Suuremale osale rahvast on suusatamine ainult nädalalõpuharrastus. Nädelas sees võiks aga seda asendada (täiendada) uisuväljal käimine.

Samuti ei tohi unustada, et tippsporti pürgimiseks on uisutamisel linnalastele alati paremini sobinud kui suusala. Asjades XII taliolümpiamängud näitasid taas, et kõige edukamad suusatajad on need, kes on selle ala harrastamiseks sobivas keskkonnas üles kasvanud, mitte aga need, kes peavad harjutusvõimalusi kodunt kaugel otsima.

Elvas avaldasid kiirusitajad arvamus, et oleks aeg Eestisse tehisjääraa ehitada. Tehisjäära kiirusitamisraada annaks võimaluse korraldada talv läbi (4-5 kuud aastas) massilisi uisutamiskursusi ja võistlusi. Samuti aitaks see järgusportlasi ette valmistada. Ka võimaldaks tehisjääraada meie vabariigil lülituda üliõpilase ja rahvusvahelise uisusportlaskalendrisse, mis oleks eriti tähtis spordipropaganda seisukohalt. Ettepanek vääraks kaalumist. Mida arvavad spordijuhid?

IVAR KOSTABI

Tsiviilkaitseviktoriin «Rakett» 6

I Kaitsekamari K3II-4 on mõeldud lastele vanuses

- 1 kuni 10 kuud
- 2 kuni 1 aasta
- 3 kuni 1,5 aastat

II Keemilises ründekolides antakse fosfororgaanilistest mürgidest kannatanule esmaabi sellises järjekorras:

- 4 pannakse pähe gaasitorbik, eemaldatakse nahalt mürgitilgad, süstitakse vastumürki ja viiakse kannatanu ründekolde piiridest välja
- 5 pannakse pähe gaasitorbik, süstitakse vastumürki, eemaldatakse mürgitilgad nahalt ja viiakse kannatanu ründekolde piiridest välja
- 6 pannakse pähe gaasitorbik, süstitakse vastumürki, viiakse kannatanu ründekolde piiridest välja ja eemaldatakse mürgitilgad nahalt

III Filterventilaatsiooni toimulfilter puhastab varjendisse antava õhu

IV Tsiviilkaitset õpitakse tihedamalt ründekolides alates 10 teisest klassist

11 viiendast klassist

12 kaheksandast klassist

V Tulekustuti OV-2 tööle-

rakendamiseks tuleb

13 lahti keerata ventill

14 lüüa lõõkraua pea vastu

põrandat

15 kustuti viinn tõmmata

vertikaalsuunas kuni tõkenni

Vastused tähistatakse talongil ristiga. Kõik viis risti tõmmatud, lõigake talong välja, kleepige postkaardile ja saatke Tartu linna tsiviilkaitsestaapi, Riia 12. Postipaneku tähtaeg 1. märts 1976.

TALONG № 6	VASTUSTE JÄRJEDOKORD
I	1 2 3
II	4 5 6
III	7 8 9
IV	10 11 12
V	13 14 15

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

26. skp. kl. 18 Mätsurini 35 V. Kivi loeng «Tartu spordile sõjajärgsetel aastatel».

TEATER

«VANEMUINE»

SUURES MAJAS kolmap., 25. II kl. 19 «Põrgupõhja uus Vanapagan» neljap., 26. II kl. 19 «Madame Butterfly» reedel, 27. II kl. 19 «Trembita» laup., 28. II kl. 19 «Rembrandt» pühap., 29. II kl. 12 «Giselle», kl. 19 ettenähtud esietendus «Elu taidel» esmasp., 1. III kl. 19 «Matsipreili»

VAIKESES MAJAS neljap., 26. II kl. 19 «Veli Joona» (etendus täiskasvanutele) reedel, 27. II kl. 19 «Eisleri songide õhtu» (salka keeles) NSV Liidu rahvakunstnik Lidia Freimane esituses laup., 28. II kl. 19 «Kaalia õigkõbar» pühap., 29. II kl. 12 «Piini-Tiidi», kl. 19 «Linnukaupleja»

VAIKESE MAJA OVAALSAALIS neljap., 26. II kl. 22 «Mees kes ei mahu kivile» reedel, 27. II kl. 22 «Hullumeelise päevik» valja moodud.

NOORSOOTEATER «VANEMUINE»

VAIKESES MAJAS 9. ja 10. märtsil kell 19

Heino Välli Kalju Komissarov VERI MULLAL Tragöödia 2 osas

Heino Välli novellidele motiividel Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiividel pääsmed välja osta 4. märtsil. Üksikmüük alates 5. märtsist.

L. KOIDULA NIMELINE PÄRNU DRAAMATEATER KÜLALISETENDUSED 2. ja 3. märtsil kell 19

«VANEMUINE» VAIKESES MAJAS

Tsongöz Aitmatov Kaitai Muhamedžanov TÖUS PÜHALE MÄELE

Draama kahes osas Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 26. skp. Üksikmüük alates 27. skp.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

ENSV rahvakunstnik Endel An ENSV teeneline kunstnik Ivo Kuusk

Dirigent Endel Nõgene Kollektiivtelleimuste tel. 329-68. Kollektiivpääsmed välja osta 27. veebruaril. Üksikmüük alates 28. veebruarist.

KOLLEKTIVTÄHTSUS

«VANEMUINE» KONTSEKDISAALIS neljapäeval, 4. märtsil kell 19.30

«VANEMUINE» SÜMFONIAORKESTRI KONTSEKDIS

Johann Straussi teostest. Kaastegevad ENSV rahvakunstnik Margariita Voites

TRÜ AULAS reedel, 27. veebruaril kell 19.30

rahvakoori nimetusega Tartu noortekoori ja rahvakoori nimetusega puhkpilliorkestri KONTSEKDIS

pühendatud NLKP XXV kongressile

Pääsmed eelmüügil kultuurihoone kunsttööstoris tööpäeviti kl. 17-19 ja 1 tund enne kontserti TRÜ peahoones.

FILHARMONIA TRÜ AULAS täna kell 19

KAMMERMUSIKA OHTU

Rahvusvahelise konkursi laureaat Niina Bellina (vitul) ja Aleksandr Malkapov (klaver)

Pääsmed TRÜ peahoones iga päev 11-14 ja 17-19.

KINO

«EKRAAN» — «Teemandid Mariale» (väriline laekraanifilm) 10.45, 12.30, 14.15, 16, 17.45, 22. «Tagalad, kus seipatud võit» ja «Teemandid Mariale» 19.30.

«SALUUT» — «Põltsid sõitsid rindele» (elikuufilm) 10.15. «Tema poegade aeg» (Välgevene värvi-film, 2 jagu) 12, 15, 18, 21.

«KOMSOOL» — «Koduma sõdur» (väriline laekraanifilm) 11, 12.50, 14.40, 16.30, 18.20, 20.10, 22. «Alates neljapäevast «Häirekell» (väriline laekraanifilm) 10.30, 12.20, 14.10, 16, 17.50, 22. «Ta pole orb» ja «Kas loomad mõtlevad» 19.40.

«VARI» — «Must business» 16, 18, 20, 22.

RAUDETEKLUBI — multifilmid 11. «Jutustus naistest» 16, 18, 20.

Elva «HELI» — «Beatriz Potteri lood» (inglise väriline muinas-jutt) 17, 18.45. «Erakordne sünd-mus» (põnevusfilm, 2 jagu, alia 16 a. keelatud) 20.30.

Naha- ja jalatsikombinaat võtab õpilasi väljapoole kombinadi õp-peklassi järgmistele kutseladele:

- laudseadajad
- tsiviklaid
- stantsijad
- parkijad

Vajatakse masinakirjutajat, maal-reid, müüseppi, puuseppi, krohvijad, laohoidjaid, i-aktsiõid, kastitöö-lisi, elektrikuid, lukkseppi. Kastani 48/50, kaardiosakond.

Nakkushaigla vajab meditsiinilõde-sid, sanitarid (paik + soodustused), kokka ja köögitoõid. Lina 7, tel. 34-21.

Lüha- ja Pümatõõstuse Ministe-riumi Konstruktiivse ja Tehnoloogia Büroo II projekteeerimisosa-kond vajab kogemustega ehitusinsene-ri projekt eainseneri kohale, inse-neri sanitaartehnika projektee-ri mise alal, eelarvestajad ja autojuhid poole kohaga. (I-II liiki sõiduauto M 40B). Vaksali 31-9, tel. 337-27.

Vajatakse hoidjaid aastasele tüdru-kuale. Põõgelmanni 36 iga päev pä-rast 10.

Jüri Kalk

Vajatakse hoidjaid